

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.04.1998, sp. zn. 2 Cdon 931/97, ECLI:CZ:NS:1998:2.CDON.931.1997.1

Číslo: 52/1999

Právní věta: Pro posouzení toho, zdát je rozsudek odvolacího soudu rozsudkem měnícím ve smyslu ustanovení § 238 odst. 1 písm. a) o. s. ř., není rozhodující, jak jej odvolací soud označil, ale jak ve vztahu k rozhodnutí soudu prvního stupně vymezil obsah posuzovaného právního vztahu účastníků, případně zda práva a povinnosti účastníků stanovil oproti rozhodnutí soudu prvního stupně odlišně.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.04.1998

Spisová značka: 2 Cdon 931/97

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání

Předpisy: 99/1963 Sb. § 238 odst. 1 písm a)

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52

Pro posouzení toho, zdát je rozsudek odvolacího soudu rozsudkem měnícím ve smyslu ustanovení § 238 odst. 1 písm. a) o. s. ř., není rozhodující, jak jej odvolací soud označil, ale jak ve vztahu k rozhodnutí soudu prvního stupně vymezil obsah posuzovaného právního vztahu účastníků, případně zda práva a povinnosti účastníků stanovil oproti rozhodnutí soudu prvního stupně odlišně.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 1998, [2 Cdon 931/97](#))

Okresní soud v Havlíčkově Brodě rozsudkem ze dne 29. 11. 1995 uložil první žalované povinnost uzavřít s žalobkyní dohodu o navrácení majetkových práv k nemovitostem, jež ve výroku uvedl, zamítl žalobu proti této žalované ohledně jedné z žalobou dotčených nemovitostí a žalobu zcela zamítl proti žalovanému druhému.

O odvolání první žalované Krajský soud v Hradci Králové rozhodl rozsudkem ze dne 23. 1. 1997 tak, že připustil změnu žaloby ve smyslu změny označení ve vyhovujícím výroku uvedených nemovitostí ve prospěch označení podle "stavu v katastru nemovitostí, a nikoli stavu, jaký kdysi byl podle pozemkové knihy", změněné žalobě vyhověl a první žalované uložil povinnost uzavřít dohodu o navrácení vlastnického práva ve znění, jímž žalobkyni tyto nemovitosti vydává.

Proti tomuto rozsudku podala první žalovaná, zastoupena advokátem, včasné dovolání, jímž uplatnila dovolací důvod podle § 241 odst. 3 písm. d) o. s. ř. Nesprávné právní posouzení věci spatřuje v nesprávném posouzení otázky pasivní legitimace; podle jejího názoru jí tato legitimace nesvědčí.

Nejvyšší soud dovolání odmítl.

Z odůvodnění:

Dovoláním lze napadnout pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu jen za předpokladu, že to zákon – jde-li o rozsudek, v ustanoveních § 237, § 238 a § 239 o. s. ř. – připouští.

Vady vyjmenované v § 237 odst. 1, jejichž existence zakládá přípustnost dovolání, dovolatelka netvrdila a z obsahu spisu se nepodávají; přípustnost dovolání proto odtud dovodit nelze. Ačkoli odvolací soud ve výroku uvedl, že se rozsudek okresního soudu “mění”, nevyplývá přípustnost dovolání ani z ustanovení § 238 odst. 1 písm. a); pro určení, že rozsudek je ve smyslu tohoto ustanovení měnícím, totiž není rozhodující to, jak jej odvolací soud označil, ale jak ve vztahu k rozhodnutí soudu prvního stupně vymezil obsah posuzovaného právního vztahu účastníků, případně zda práva a povinnosti účastníků stanovil oproti rozhodnutí soudu prvního stupně odlišně či nikoli. Odlišnost v tomto smyslu však zjevně nezakládá pouhá okolnost, že nemovitosti, ohledně kterých soud prvního stupně žalobě vyhověl, byly v rozsudku odvolacího soudu identifikovány oproti údajům v pozemkové knize údaji z katastru nemovitostí a že namísto toho, že se “navracejí do vlastnictví”, mají být tytéž nemovitosti “vydány”. Měřeno z obsahových hledisek je tedy rozsudek odvolacího soudu (v napadené části) rozsudkem nikoli měnícím, ale potvrzujícím. Ustanovení § 239 odst. 1, 2 o. s. ř. však k založení přípustnosti dovolání není rovněž použitelné, jelikož odvolací soud přípustnost dovolání zvláštním výrokiem podle tohoto ustanovení nevyslovil, popřípadě není zde návrhu účastníka na vyslovení přípustnosti dovolání, jemuž by odvolací soud nevyhověl, a totéž platí o ustanovení § 238 odst. 1 písm. b), neboť není splněna podmínka, aby potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu předcházelo zrušení dřívějšího rozsudku soudu prvního stupně.

Dovolání, které není přípustné, nemohl dovolací soud než podle § 243b odst. 4, § 218 odst. 1 písm. c) o. s. ř. odmítnout.